

Донъ-Карло носяль въ беспрѣдѣлны-тѣ си шалвары два пищола, уплашиль ся да го не убіе и заповѣдалъ да го прѣтърсять добрѣ на ввредъ.

На 1630 мжієтъ напуснажъ тѣзи вретища (човали) въ които сѫ пїахахъ, по женский полъ гы грабниж и си гы присвои. — Суллю посеше купъ платно около гїрдытъ си, а само малко обвивки около краката; но съврѣменницацъ на Моліера, като въскрьсихъ Испанскѣтъ модж отъ минїлото столѣтіе, извадихъ на срѣдъ онѣзи гащи и отиѣнихъ гїрдытъ отъ платната. Френкыни-тѣ обаче задържахъ срѣдній прѣдѣль дори до междуцарствіето. На 1710, като да ся увлякохъ и тѣ отъ безчиннї-тѣ огници, която распаляше тогазъ умоветъ, отдалечихъ ся на веднѣжъ отъ прѣдѣлъ на здравый разумъ и отъ природнѣтъ формъ, и начнажъ да утрупватъ хубостътъ си съ лъжовны, украшенія, които напрѣднажъ непрѣстанно и на голѣминж и на гръмадность, и до толкозъ узрѣяхъ щото приличахъ на колосы.

На 1720 единъ писатель въ Холландії, който държеше печатницацъ на отечеството си въ непрѣстанно движеніе, на когото обаче бѣднійтъ слогъ приготвяше множеството да пріемжтъ слѣдъ малко прѣбладавшитъ идеи на Монтеску и на Волтера, пишаще така: “Ужасната широчина на бъчвоподжбены-тѣ фистани расте непрѣстанно. Слѣдъ малко женитъ нѣма да ся побирать нито въ колата, освѣнь ако бы да направяять колата по-широкы и отъ пїтищата. Защо и момцитъ не въскрьсятъ отколѣшны-тѣ онѣзи платници (човали)? Тогазъ всяко приближеніе между двата пола ще стане не възможно.“ Но фистани-тѣ все повече и повече ся подувахъ; твърдели-тѣ самы и подпоркытъ ся прѣнасяхъ кога на десно кога на лѣво а по нѣкога и по всичкото окружіе. И Волтеръ и Попъ и Свивтъ и Канингъ и Монтеску воевахъ на руколо връзъ тѣзи твърдѣли; но всички быдохъ разбиты прѣдъ тѣзи необорими копшари. Най страшныйтъ отъ не-пріятели-тѣ които нарекохъ по име, Волтеръ, много пїти испрати на връзъ женски-тѣ твърдѣли цѣлы опълченія на извителното си подгавреніе, но напраздно! Като пишаše